Eiropas Parlaments
2024-2029

PIEŅEMTIE TEKSTI

P10_TA(2026)0271

Kopīgs paziņojums par humāno palīdzību (JOIN(2026)0025)

Eiropas Parlamenta 2026. gada 9. jūlija rezolūcija par kopīgo paziņojumu par humāno palīdzību (JOIN(2026)0025) (2026/2734(RSP))

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā Komisijas un Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2026. gada 27. maija kopīgo paziņojumu "Aizstāvēt vērtības, virzīt reformas, panākt ietekmi: ES humanitārā rīcība mainīgā pasaules kārtībā" (JOIN(2026)0025) (kopīgais paziņojums par humāno palīdzību) un tam pievienotos kopīgos dienestu darba dokumentus par stratēģisku pieeju ES humanitārajai diplomātijai (SWD(2026)0312), par integrētu pieeju nestabilitātei (SWD(2026)0313) un par humānās palīdzības piegādes ķēdēm (SWD(2026)0314),

– ņemot vērā ANO Drošības padomes 2000. gada 31. oktobra Rezolūciju 1325 (2000) un deviņas turpmākās ANO Drošības padomes rezolūcijas par sievietēm, mieru un drošību,

– ņemot vērā jautājumu Komisijai par kopīgo paziņojumu par humāno palīdzību (JOIN(2026)0025) (O-000026/2026 – B10-0013/2026),

– ņemot vērā Reglamenta 142. panta 5. punktu un 136. panta 2. punktu,

– ņemot vērā Attīstības komitejas rezolūcijas priekšlikumu,

A. tā kā humanitārās vajadzības strauji pieaug un pārsniedz pieejamo finansējumu; tā kā vairāk nekā 300 miljoniem cilvēku patlaban ir vajadzīga humānā palīdzība; tā kā ANO ir nākusi klajā ar globālu aicinājumu piešķirt 33 miljardus USD un plāno izmantot šo finansējumu, lai līdz 2026. gadam palīdzētu 135 miljoniem cilvēku 50 valstīs; tā kā tādā pašā ANO aicinājumā 2025. gadā tika savākti tikai 12 miljardi USD, kas ir zemākais finansējums pēdējo desmit

gadu laikā[1];

B. tā kā starptautisko humanitāro tiesību (SHT) pārkāpumi sasniedz satraucošu apmēru un notiek gan apzināti uzbrukumi civiliedzīvotājiem un viņu nogalināšana, gan tādas svarīgas infrastruktūras kā skolas un slimnīcas iznīcināšana, plaša seksuāla vardarbība, bērnu vervēšana par kaujiniekiem, uzbrukumi humānās palīdzības darbiniekiem un medicīnas personālam, piespiedu pārvietošana, mērdēšana badā kā karadarbības metode, gan arī apzināta humānās palīdzības piekļuves liegšana un instrumentalizācija;

C. tā kā šie pārkāpumi ir SHT saistību, tajā skaitā ANO Drošības padomes Rezolūciju 2286 (2016) un 2417 (2018), pārkāpums; tā kā humāno palīdzību nekad nedrīkstētu instrumentalizēt un tai pilnīgā saskaņā ar SHT bez šķēršļiem vai jebkādas diskriminēšanas būtu jānokļūst pie civiliedzīvotājiem, kuriem tā ir vajadzīga;

D. tā kā piekļuves ierobežojumi, tajā skaitā birokrātiski šķēršļi, pārvietošanās ierobežojumi un konfliktā iesaistīto pušu iejaukšanās, arvien vairāk ierobežo humānās palīdzības sniedzēju spēju sasniegt skartos iedzīvotājus;

E. tā kā ANO Humānās palīdzības koordinācijas birojs (*OCHA*) ir uzsācis humānās palīdzības sistēmas pārkārtošanu, lai padarītu globālo humānās palīdzības sistēmu efektīvāku un lietderīgāku;

F. tā kā ES un tās dalībvalstis nodrošina lielāko daļu no kopējā humānās palīdzības finansējuma pasaulē[2];

G. tā kā humānās palīdzības piegādes ķēdes, sākot no iepirkuma līdz galīgajai piegādei, veido līdz pat 80 % no kopējiem humānās palīdzības izdevumiem visā pasaulē;

H. tā kā pēc pēdējo piecu gadu satricinājumiem globālā nestabilitāte joprojām ir gandrīz rekordaugstā līmenī[3];

I. tā kā konflikti, klimata pārmaiņas un ekonomiskie faktori ir trīs galvenie humanitāro vajadzību pieauguma faktori, kas saasina pārtikas trūkuma, pārvietošanas un veselības riskus, kā arī palielina katastrofu biežumu un intensitāti; tā kā jūras līmeņa celšanās var radīt eksistenciālus draudus mazajām salu jaunattīstības valstīm, kas

---

1 Apvienoto Nāciju Organizācijas Humānās palīdzības koordinācijas birojs, "*Global Humanitarian Overview 2026*", https://humanitarianaction.info/document/global-humanitarian-overview-2026.

2 Eiropadome un Padome, "Humānā palīdzība", https://www.consilium.europa.eu/en/policies/humanitarian-aid/.

3 Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija (ESAO), "*States of Fragility 2025*", *OECD Publishing*, Parīze, 2025, https://doi.org/10.1787/81982370-en.

ir starp tām valstīm, kuras ir visneaizsargātākās pret klimata pārmaiņām, kā rezultātā palielinās nepieciešamība pēc humānās palīdzības un sagatavotības pasākumiem;

J. tā kā konfliktu un krīžu laikā bieži saasinās jau iepriekš pastāvošā dzimumu nevienlīdzība un tāpēc sievietes un meitenes, it īpaši tās, kurām ir intersekcionāla neaizsargātība, nesamērīgi cieš no konfliktiem, pārvietošanas un dzimumbalstītas vardarbības un tiek atstumtas no dzīvības glābšanas pakalpojumiem un lēmumu pieņemšanas procesiem; tā kā vēsturiski ar dzimumu līdztiesības mērķiem saistītas divpusējās humānās palīdzības īpatsvars ir bijis zems un dažu pēdējo gadu laikā ir vēl vairāk samazinājies, 2021.–2022. gadā nemainīgi paliekot 17 % līmenī[4]; tā kā sieviešu vadītas organizācijas nestabilās valstīs saņem tikai 0,4 % no divpusējās palīdzības[5];

K. tā kā piespiedu pārvietošana sasniedz vēl nepieredzētu līmeni un ievērojama daļa pasaules bēgļu un iekšzemē pārvietoto personu dzīvo valstīs ar zemiem ienākumiem un nestabilās valstīs, radot arvien lielāku pieprasījumu pēc humānās palīdzības un aizsardzības pakalpojumiem,

Aizsardzība: starptautisko humanitāro tiesību un humanitāro principu ievērošana un civiliedzīvotāju un humānās palīdzības darbinieku aizsardzība, kā arī kopīgas humanitārās diplomātijas stratēģijas izstrāde

1. atzinīgi vērtē kopīgajā paziņojumā par humāno palīdzību paustās saistības attiecībā uz SHT un humanitārajiem principiem – cilvēcību, objektivitāti, neitralitāti un neatkarību; atgādina, ka starptautiskās humanitārās paražu tiesības ir saistošas visām bruņotā konfliktā iesaistītām pusēm; stingri nosoda humānās palīdzības kavēšanu; principiāli iebilst pret praksi, kad humānā palīdzība tiek sniegta militāro mērķu īstenošanai un kad humānā palīdzība tiek politizēta, būtiski ierobežojot piekļuvi dzīvības glābšanas palīdzībai, un nosoda šādu praksi, jo tā grauj humanitāros pamatprincipus;

2. aicina Komisiju nosodīt SHT neievērošanu un ārējās attiecībās konsekventi saukt pie atbildības SHT pārkāpumu izdarītājus;

3. aicina Komisiju, Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) un dalībvalstis stiprināt darbības humanitārās telpas aizsardzībai, nodrošināt atbilstību SHT un humanitārajiem principiem, stiprināt atbildības mehānismus, novērst trūkumus pārkāpumu uzraudzībā, cita starpā vācot datus un īstenojot tādus projektus kā "*IHL in Focus*", un atturēties no partnerattiecībām, kas apdraudētu šos

---

4 ESAO, "*Development Finance for Gender Equality 2024*", *OECD Publishing*, Parīze, 20245, https://doi.org/10.1787/e340afbf-en.

5 ANO ģenerālsekretārs, "*Women and peace and security – Report of the UN Secretary-General*", 2025. gada 5. septembris.

principus;

4. aicina Padomi, Savienības Augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos un dalībvalstis arī turpmāk nodrošināt, lai ierobežojošie pasākumi un banku riska mazināšanas prakse ļautu veikt principiālu humanitāro rīcību, tajā skaitā visos attiecīgajos ierobežojošajos pasākumos sistemātiski iekļaut un piemērot efektīvus, skaidrus un operacionālus pastāvīgus humanitāros izņēmumus un aizsardzības pasākumus, pamatojoties uz pastāvīgo izņēmumu, kas noteikts ar ANO Drošības padomes Rezolūciju 2664 (2022);

5. uzsver, ka gadījumos, kad ES finansē un sniedz humāno palīdzību, lai glābtu dzīvības un nepieļautu badu, bet trešā valsts kavē šādas palīdzības sniegšanu vai to bloķē, ES ir jāizmanto visi tās rīcībā esošie politiskie, diplomātiskie, juridiskie un ekonomiskie ietekmēšanas mehānismi, kas ļauj nekavējoties garantēt netraucētu šādas palīdzības plūsmu, un jāraugās, lai to saņemtu iedzīvotāji, kuriem palīdzība ir vajadzīga; aicina Komisiju un EĀDD visaugstākajā politiskajā līmenī sistemātiski risināt jautājumu par palīdzības kavēšanu un veikt visus nepieciešamos pasākumus, vēršoties pret valstīm, subjektiem vai fiziskām personām, kas apgrūtina palīdzības sniegšanu, un tādējādi panākt tūlītēju un netraucētu humānās palīdzības piegādi;

6. aicina Komisiju pastiprināt atbalstu drošības un aizsardzības pasākumiem humānās palīdzības darbinieku aizsardzībai, cita starpā nodrošinot apmācības programmas, it īpaši vietējiem darbiniekiem, un izstrādājot kopīgus minimālos drošības standartus humānās palīdzības kopienai, palielinot drošības koordināciju un kritiski svarīgu drošības datu pieejamību, apvienojot drošības resursus un veidojot kopīgas iniciatīvas ar humānās palīdzības partneriem, arī attiecībā uz jauniem draudiem, piemēram, dezinformāciju; mudina Komisiju mehānismu “*Protect Aid Workers*” pārveidot par pastāvīgu, globālu programmu ar atbilstošu finansējumu;

7. aicina Komisiju palielināt atbalstu humānās palīdzības darbinieku, it īpaši vietējā personāla, psihoemocionālās veselības un psihosociālā atbalsta pakalpojumiem, ņemot vērā augsto stresa un traumu līmeni, kas saistīts ar humānās palīdzības operācijām;

8. kategoriski nosoda tādu gadījumu skaita pieaugumu, kad konfliktu zonās notiek uzbrukumi humānās palīdzības darbiniekiem un viņi tiek nogalināti; atgādina valstīm, ka tām ir pienākums cienīt un aizsargāt humānās palīdzības personālu, un atgādina, ka tīši uzbrukumi humānās palīdzības misijā iesaistītajam personālam ir kara noziegumi; asi nosoda tā dēvētās dubultā trieciena taktikas izmantošanu, kas cita starpā dokumentēta arī konfliktos Ukrainā, Gazas joslā un Libānā, proti, sākotnējam triecienam seko vēl viens vai vairāki triecieni, kuru mērķis bieži vien ir civiliedzīvotāji un glābēji, jo īpaši humānās palīdzības darbinieki, un kurus var uzskatīt

par kara noziegumu; aicina Komisiju un dalībvalstis nepārprotami nosodīt humānās palīdzības darbinieku nogalināšanu un ieguldīt līdzekļus izmeklēšanā un vainīgo saukšanā pie atbildības;

9. aicina Komisiju, EĀDD, ES delegācijas, ES īpašos pārstāvjus un dalībvalstis saskaņā ar Eiropas komandas pieeju izstrādāt kopīgu ES humanitārās diplomātijas stratēģiju ciešā saziņā ar humānās palīdzības sniedzējiem, tajā skaitā starptautiskajām nevalstiskajām partnerorganizācijām; uzsver, ka efektīvai humanitārajai diplomātijai jābūt pielāgotai konkrētajai situācijai, pamatotai ar datiem un balstītai uz vietējā līmeņa aizstāvību un zināšanām, kā arī sistemātisku dialogu ar vietējiem un valsts mēroga humānās palīdzības partneriem un pirmās līnijas darbiniekiem, kas strādā uz vietas, tajā skaitā vietējām pilsoniskās sabiedrības organizācijām un sieviešu tiesību organizācijām, kas bieži ir humānās palīdzības sniegšanas priekšplānā;

10. uzsver – lai humanitārā diplomātija būtu efektīva un lietderīga, ir jāstiprina koordinācija starp visiem attiecīgajiem humānās palīdzības un politiskajiem dalībniekiem un jāizmanto visi iespējamie diplomātiskie instrumenti, tajā skaitā humanitārās diplomātijas kontaktpunkti un mērķtiecīgas komunikācijas stratēģijas, lai uzlabotu ES spēju aizsargāt humanitāro telpu bruņotu konfliktu laikā un iestāties pret SHT pārkāpumiem;

11. uzsver nepieciešamību stiprināt ES spēju uzraudzīt un dokumentēt SHT pārkāpumus, cita starpā atbalstot neatkarīgus atbildības mehānismus un sadarbību ar starptautiskajām izmeklēšanas struktūrām;

12. atzinīgi vērtē ES apņemšanos stiprināt aizstāvības darbu un atbalstu aizsardzības jomā, kas ir humanitārās rīcības centrā, kā arī dzimumu līdztiesības jomā; pauž bažas par to, ka strauji aug uzbrukumu skaits humānās palīdzības darbiniekiem, medicīnas personālam un humānās palīdzības infrastruktūrai, kā arī palielinās dzimumbalstīta vardarbība, arī ar konfliktiem saistīta seksuāla vardarbība, humanitāro krīžu situācijās[6]; aicina Komisiju, EĀDD, ES delegācijas un dalībvalstis izvirzīt sievietes un meitenes humanitārās sagatavotības un reaģēšanas pasākumu centrā, pieņemt iekļaujošu pieeju un stiprināt sieviešu, miera un drošības programmas pilnīgu īstenošanu, ietverot pasākumus sieviešu un meiteņu aizsardzībai pret dzimumbalstītu vardarbību, un stiprināt sieviešu pilnīgu, vienlīdzīgu un jēgpilnu līdzdalību visos miera procesu posmos, arī humānās palīdzības sniegšanā un atjaunošanas centienos; aicina Komisiju un dalībvalstis 5 % no oficiālās attīstības palīdzības (OAP) nestabilās situācijās piešķirt sieviešu vadītām organizācijām un sieviešu tiesību aizstāvības organizācijām, izmantojot elastīgu ilgtermiņa finansējumu, jo sievietes miera veidotājas un sieviešu vadītas

---

6 ANO ģenerālsekretārs, “*Conflict-related Sexual Violence – Report of the Secretary-General*”, 2026. gada 21. aprīlis.

organizācijas nodrošina svarīgu saikni, gan sniedzot pirmo palīdzību humanitārajās krīzēs, gan arī darbojoties kā miera veidotājas, mediatores un attīstības dalībnieces savās kopienās; atzinīgi vērtē to, ka Komisija pastiprinās savu iesaisti seksuālās un reproduktīvās veselības jomā un reproduktīvo tiesību jomā humanitārajās krīzēs, arī sākot programmu *SHIELD* (seksuālā un reproduktīvā veselība ārkārtas situācijās un cieņpilna dzīve), un aicina Komisiju piešķirt šai programmai pietiekamu finansējumu;

Sniegums: uz cilvēkiem vērstas humānās palīdzības reformas virzīšana, efektīvāka un lietderīgāka humānās palīdzības sniegšana

13. pauž dziļu nožēlu par globālo humānās palīdzības un attīstības finansējuma krīzi un vairāku galveno līdzekļu devēju, tajā skaitā vairāku ES dalībvalstu, lēmumu samazināt savus palīdzības budžetus; aicina dalībvalstis veikt reālistiskus pasākumus, lai izpildītu ES kolektīvo apņemšanos nodrošināt oficiālajai attīstības palīdzībai 0,7 % no nacionālā kopienākuma un 10 % no šīs palīdzības paredzēt humanitārajai rīcībai;

14. pauž bažas, ka augošā ģeopolitiskā konkurence un līdzekļu devēju prioritāšu maiņa varētu novirzīt uzmanību un resursus prom no pasaules vismazāk attīstītajām un visnestabilākajām valstīm; aicina Komisiju un dalībvalstis, piešķirot humāno palīdzību, piemērot pārredzamus, uz vajadzībām balstītus kritērijus un nodrošināt pietiekamu un ilgtspējīgu finansējumu krīzēm, kuras lielā mērā ir atstātas novārtā un kuru pārvarēšanai trūkst finansējuma;

15. atzinīgi vērtē Komisijas centienus ANO humānās palīdzības sistēmas pārkārtošanas kontekstā uzlabot palīdzības efektivitāti un humānās palīdzības finansējuma kvalitāti, kā arī piešķirt prioritāti tiem, kam palīdzība visvairāk nepieciešama; uzsver, ka papildus palīdzības apjomam būtiska nozīme ir arī ES humānās palīdzības kvalitātei un pārskatatbildībai un ka humānās palīdzības reformām jābūt balstītām uz vajadzībām, virzītām uz rezultātiem un vērstām uz efektivitāti un reālu ietekmi; tomēr uzsver, ka šie pasākumi nedrīkst aprobežoties tikai ar izmaksu samazināšanas pieeju, kas apdraud principiālu, uz vajadzībām balstītu palīdzības sniegšanu; aicina Komisiju iestāties par to, lai ietaupījumi, kas gūti, pateicoties humānās palīdzības sistēmas pārkārtošanā panāktajam efektivitātes pieaugumam, tiktu ieguldīti pirmās līnijas humānās palīdzības sniegšanā, nevis tiktu samazināts kopējais palīdzības apjoms; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai visas humānās palīdzības reformas, ko tās veic, būtu vērstas uz cilvēkiem un dzimumvērīgas, proti, saskaņot finansēšanas, atbilstības nodrošināšanas un reformu procesus ar kvalitātes un lokalizācijas mērķiem un atbildību pret skartajiem iedzīvotājiem;

16. mudina Komisiju turpināt centienus padarīt humānās palīdzības piegādes ķēdes efektīvākas, lietderīgākas, vidiski ilgtspējīgākas un

noturīgākas; aicina Komisiju izstrādāt šīs reformas kopīgi ar īstenotājiem un nodrošināt tām atbilstošu finansējumu;

17. ņem vērā Komisijas apņemšanos vismaz divas trešdaļas no humānās palīdzības finansējuma izmantot pārveidojošos finansēšanas un palīdzības veidos, kas palielina elastību un efektivitāti un samazina administratīvo slogu partneriem; mudina Komisiju attiecīgā gadījumā vēl vairāk paplašināt skaidras naudas palīdzības sniegšanu, kas ir efektīvs, cieņpilns un uz cilvēkiem vērsts humānās palīdzības sniegšanas veids;

18. stingri atbalsta lokalizācijas programmu un ceļvedi; aicina Komisiju līdz 2026. gada beigām ziņot par progresu, ko tā ir panākusi virzībā uz mērķrādītāju līdz 2027. gadam ar starptautisku aģentūru un organizāciju, dalībvalstu specializēto aģentūru un NVO partneru starpniecību pēc iespējas tiešāk novirzīt vietējiem dalībniekiem 25 % no humānās palīdzības finansējuma, tomēr uzsver ANO centrālo lomu starptautiskās humānās palīdzības koordinēšanā katastrofu un bruņotu konfliktu gadījumā; aicina Komisiju apsvērt, kā tā var turpināt progresu lokalizācijas jomā pēc 2027. gada;

19. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt jēgpilnu lokalizāciju un vienlīdzīgas partnerības ar vietējiem palīdzības sniedzējiem, cita starpā nodrošinot, ka vietējie dalībnieki aktīvi piedalās humānās palīdzības lēmumu pieņemšanā, plānošanā, pārraudzībā un humānās palīdzības izvērtēšanā; ļoti atzinīgi vērtē ES apņemšanos ieguldīt vietējo dalībnieku iesaistē humanitārajā diplomātijā; aicina Komisiju vienkāršot vietējo dalībnieku piekļuvi ES humānās palīdzības finansējumam, arī samazinot administratīvos šķēršļus, pielāgojot atbilstības un ziņošanas prasības un vairāk izmantojot paredzamus finansēšanas starpniecības mehānismus;

Partnerību veidošana: ceļā uz integrētu pieeju nestabilitātei

20. uzsver, ka ES vispārējai pieejai nestabilām situācijām ir jānodrošina saskaņotība visos tās humānās palīdzības, attīstības un drošības instrumentos, jābūt saskaņotai ar humānās palīdzības, attīstības un miera saikni un jēgpilni jāiekļauj vides un klimata apsvērumi; aicina Komisiju un dalībvalstis palielināt atbalstu gan pārvietotajām personām, gan kopienām, kas tās uzņem, ieguldīt ilgtspējīgos risinājumos un pašpaļāvībā, kā arī nodrošināt, ka reakcija uz ieilgušu pārvietošanu aptver humānās palīdzības, attīstības un miera pasākumus;

21. atzīst, ka nestabilās un konfliktu skartās situācijās liela nozīme ir koordinētai pieejai starp humānās palīdzības, attīstības un miera nodrošināšanas dalībniekiem; uzsver, ka šādai koordinācijai ir pilnībā jāievēro humanitārās rīcības dažādie mandāti un darbības principi; brīdina, ka humānās palīdzības sniegšanu nedrīkst pakārtot jebkādiem mērķiem, kas neatbilst humanitārajiem principiem, jo šāda pakārtošana var apdraudēt drošu piekļuvi humānajai palīdzībai

un tās pieņemšanu skartajās kopienās un konfliktā iesaistītajās pusēs, kā arī pakļaut saņēmējus un humānās palīdzības personālu papildu riskiem;

22. lūdz Komisiju sniegt turpmākus norādījumus par humānās palīdzības, attīstības un miera pasākumu integrāciju, kam izmantojams secīgs, papildinošs vai kopīgs finansējums ar dalībvalstīm; mudina Komisiju izmantot pieejamās finansēšanas instrumentu elastības iespējas, lai pienācīgi reaģētu uz krīzēm nestabilās teritorijās;

23. uzsver ilgstošas iesaistes nozīmi nestabilās un konfliktu skartās vidēs, kurās jāīsteno uz cilvēkiem vērsta pieeja, kas ir pilnībā saskaņota ar ANO ilgtspējīgas attīstības mērķiem un principu "nevienu neatstāt novārtā"; uzsver, ka intervencēm nestabilās un konfliktu skartās vidēs būtu jārisina nabadzības un nevienlīdzības strukturālie faktori, jāveicina cilvēku attīstība un vispirms bez jebkādas diskriminācijas jāsasniedz visneaizsargātākās personas, vienlaikus stiprinot pārvaldību, institucionālās spējas un piekļuvi pamatpakalpojumiem;

24. atbalsta centienus pastiprināt Eiropas komandas koordināciju nestabilās situācijās un stiprināt partnerības ar ārpus ES esošām valstīm, reģionālām un daudzpusējām organizācijām, starptautiskajām attīstības bankām, privāto sektoru un filantropiskajām organizācijām; aicina Komisiju cieši sadarboties ar vietējiem pilsoniskās sabiedrības dalībniekiem un organizācijām, kā arī vietējām kopienām nestabilās situācijās, lai stiprinātu ilgtspēju, kopienu veidotu noturību un līdzatbildību;

25. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu, ka tā izstrādās jaunu globālu programmu daudznozaru vajadzību novērtēšanai un investīcijām datu kvalitātē, sadarbspējā, drošā datu apmaiņā un spēcīgākos analītiskajos un ziņošanas rīkos, tajā skaitā Zemes novērošanas un modelēšanas rīkos, lai stiprinātu uz pierādījumiem balstītu lēmumu pieņemšanu un nodrošinātu ātrāku, koordinētāku un efektīvāku humānās palīdzības sniegšanu;

26. uzsver konfliktsensitīvas plānošanas nozīmi un aicina Komisiju un partnerus sistemātiski integrēt konfliktu analīzi humānās palīdzības un attīstības intervencēs nestabilās situācijās;

27. aicina ES delegācijām piešķirt pietiekamu rīcības brīvību, lai tās varētu pielāgot programmas strauji mainīgajiem nestabilajiem apstākļiem un efektīvi koordinēt politisko dialogu un īstenošanu, ņemot vērā humānās palīdzības, attīstības un miera saikni;

28. ņem vērā Komisijas nodomu palielināt finansējumu projektiem, kas atbalsta privātā sektora iesaisti un inovatīvas riska dalīšanas investīcijas ieilgušu humanitāro krīžu gadījumā; mudina Komisiju noteikt katram kontekstam vispiemērotākos instrumentus, nodrošinot konfliktsensitīvu pieeju investīcijām, un apsvērt iespēju izmantot *Global Gateway* kā ES instrumentu noturības veidošanai un

ilgtspējīgai attīstībai nestabilās situācijās, arī visakūtāko un neatliekamāko vajadzību apmierināšanai;

29. aicina Komisiju atbalstīt atbildīgu privātā sektora iesaisti humanitārajās krīzēs saskaņā ar humanitārajiem principiem un pārredzamības un pārskatatbildības prasībām, nodrošinot, ka tas veicina ilgtspējīgu un iekļaujošu attīstību, cita starpā radot pienācīgas kvalitātes darbvietas un mazinot nabadzību;

30. uzsver, ka OAP būtu jāpiešķir tur, kur tā ir visvairāk nepieciešama, un tai arī turpmāk jābūt būtiskam instrumentam humanitāro vajadzību risināšanai un dzīvības glābšanas pakalpojumu sniegšanai krīzes skartajiem iedzīvotājiem, kas ir priekšnoteikumi stabilas, iekļaujošas un pārtikušas sabiedrības veidošanai; uzsver, ka publiskā un privātā sektora partnerības var papildināt, bet nedrīkst aizstāt OAP humānās palīdzības sniegšanā un noturības atbalstīšanā;

31. aicina Komisiju regulāri uzraudzīt uz nestabilitātes situācijām attiecināmo saistību īstenošanu un reizi divos gados ziņot Parlamentam par to īstenošanu; uzsver, ka svarīga ir cieša koordinācija starp Komisijas dienestiem, EĀDD un ES delegācijām un ir jāizmanto īpaši satvari darbam nestabilās situācijās; lūdz Komisiju sniegt papildu skaidrojumu par to dienestu lomu, kas ir iesaistīti integrētajā pieejā nestabilitātei; aicina Komisiju un EĀDD aktīvi sadarboties ar ANO un citiem starptautiskajiem partneriem nestabilitātes situāciju risināšanā;

Turpmākā rīcība un īstenošana

32. aicina Komisiju un EĀDD izstrādāt skaidru īstenošanas un uzraudzības plānu saistībām, kas paustas kopīgajā paziņojumā par humāno palīdzību un tam pievienotajos dienestu darba dokumentos, un nodrošināt Parlamenta pilnīgu iesaisti šajā procesā;

33. uzsver parlamentārās diplomātijas un demokrātiskās pārraudzības nozīmi pārskatatbildības un leģitimitātes stiprināšanā attiecībā uz humanitāro rīcību; uzsver, ka tādas parlamentu sadarbības struktūras kā Āfrikas un ES Parlamentārā asambleja un Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu organizācijas un ES Apvienotā parlamentārā asambleja sniedz nozīmīgu ieguldījumu dialoga vešanā ar partnervalstīm un reģioniem par humanitārajām vajadzībām, tādējādi aizsargājot humanitāro telpu;

°

° °

34. uzdod priekšsēdētājai šo rezolūciju nosūtīt Komisijai, Eiropas Ārējās darbības dienestam, Padomei un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.